

Enderrock | Manel Vizcaino | Actualitzat el 18/11/2021 a les 12:30

Yung Rajola: «Cal posar una mica en perill els teus números per aportar alguna cosa més a la cultura»

Presentem el nou senzill del cantant de Ponent, «Credo», on sampleja la manifestació d'Urquinaona | Aquest senzill formarà part d'un EP que segueix el seu primer disc 'Cor Trencat'

Yung Rajola | Marc Castelló

Polifacètic, l'artista lleidatà Quintí Casals pinta, escriu poesia, treballa com a publicista, i canta sota el pseudònim de **Yung Rajola**. El seu nom artístic es remunta al 2018, i sorgeix com una idea humorística, incorporant la influència de l'estil urbà nord-americà (d'on surt el 'yung'). Amb uns inicis musicals trapers al costat del productor **Hacha Dastral** (ex**P.A.W.N. Gang**), l'artista ha anat evolucionant i prenent un to més personal que s'apropa més a l'indie-pop català. A principis d'aquest any presentava el seu primer disc, *Cor trencat* (Halley Supernova, 2021), gravat i produït amb el **Sr. Chen** durant el 2019. Ara, anuncia un EP que presenta com una versió *deluxe* de l'àlbum. N'estrenem en exclusiva el primer senzill: "Credo".

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=KPPvEFzAvDQ>

"Credo" és un cant a l'esperança dins de la foscor, un raig de llum que ens envia cap a l'optimisme. El videoclip que l'acompanya, dirigit per Jordi Lops (**Joe Pops**), presenta un **Yung**

Rajola amb la necessitat de trobar l'amor dins del caos dels seus pensaments, barrejant referències bíbliques i una nova actitud autocrítica, més actual i madura. Parlem amb ell d'aquest nou viatge al qual està a punt d'endinsar-se.

Prepares un nou EP per a principis de febrer, i ?Credo? n'és el primer senzill: un indie rock que evoluciona al llarg del tema per acabar recordant Kanye West. Creus que la producció de Sr. Chen aconsegueix plasmar millor les teves idees?

I no només **Kanye**... Hi ha un sàmler de les manifestacions d'Urquinaona del 2019! I sí, el **Chen** és un crack. És d'aquella gent que si el tinguéssim a Estats Units, ens tornariem bojós, però com que és de Rubí, no li acabem de fer el cas que es mereix. Treballa molt bé i ens entenem de 10. Tant de bo fem més música junts en un futur. Li desitjo el millor ara que és a Madrid. No hi ha cap mena de dubte que és un *tío* que ha vingut per fer coses grans. I ho demostra la seva trajectòria.

Parlem del nou EP, que es presentarà com una mena de continuació al teu disc de debut. Com han evolucionat els teus sentiments des de 'Cor trencat'?

El disc el vam fer amb el **Chen** durant tot el 2019, i el vam acabar el 9 de març del 2020. El que ve després és història. Si *Cor trencat* relatava la fi d'un món de color de rosa i la gènesi d'una generació en ruïnes... Imagina què en penso ara! De totes maneres, també passa al disc, sempre intento donar un vot de confiança i d'esperança al nostre futur. Vull pensar que ens en sortirem, però cal feina. Molta feina.

Molts vam descobrir el teu personatge amb aquell remix d'Orishas que vas fer l'any 2018, "A lo camacu". Què en queda, d'aquell Yung Rajola?

Vaig començar en la música una mica pels riures i sense saber ben bé on volia arribar. El projecte, si és que aquell primer **Yung Rajola** pretenia ser un projecte, comença de manera satírica i caricaturesca. De mica en mica, m'he anat trobant més i he adaptat les meves facetes més artístiques, personals i *sensibleres* a la meua música. Evidentment, segueixo sent el mateix. El que vol dir que pot ser que la meua part més còmica torni d'aquí a un temps, tot i que no ho farà de la mateixa manera. D'altra banda, penso que l'humor ha seguit acompanyant-me sigui a les xarxes socials i als meus videoclips.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=7GtUvgJ0kpo>

Sempre intentes provar sons diferents dins les teves cançons. És una mena de repte que et marques a tu mateix?

No és cap repte: certament, surten així. El que sí que és veritat és que no m'agrada fer *fast-food* musical o cançons sense missatge. Senzillament, perquè no em surt. Em sento més còmode treballant un concepte -com quan fas un disc o un EP-, que traient temes ?a lo loco'. És guai pensar que quan algú escolta el teu treball probablement se sent a prop teu i de tot allò que has viscut. És diferent a treure un senzill amb voluntat de petar-ho. Tot i això, no seré dels que et digui que la música per ballar té menys valor. Tot al contrari, costa molt fer pop! I encara més fer que la gent mogui el cul! Tota cançó té el seu què.

A les xarxes socials has opinat que 'Cor trencat' és dels discs que més frescor ha aportat a l'escena catalana aquest any, deixant de banda els números i l'exposició. Què trobes que falta perquè el panorama català faci un pas endavant?

Sí. Tots hi diem la nostra. En **Baya Baye** diu que ell és el més dur, la **P.A.W.N. Gang** que són qui va portar el trap a casa nostra i el **Lildami** que rapeja de *puta mare*. I, probablement, sigui cert. Jo penso que la meua aportació a l'escena és la d'un xaval que fa música més enllà de les modes o els sons més populars. Intento sempre trencar i aportar coses noves a l'escena i a la música catalana en si. Penso que a Catalunya ens falta treball a l'hora de programar i vendre noves sonoritats al mateix país o cap enfora. Ens hem quedat una mica estancats en ?o fas música festiva, o fas pop d'autor amb lletres detallistes?. Doncs no. Penso que han de sortir noves propostes: enriqueix l'escena. La prova és veure artistes en l'àmbit estatal com **C. Tangana** arriscant-se i canviant el paradigma cada 5 anys. A vegades, cal posar una mica en perill els teus números per aportar quelcom més a la cultura. Això és realment el bonic de l'art: la voluntat de voler canviar el món.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=ogFnSDvveXA>

Els reculls 'Estrats. Sons de Ponent' -el tercer volum del qual distribuïrem amb el número de la revista impresa de desembre-, demostren que hi ha una escena molt potent a Lleida. Així i tot, sembla que hi ha certa reticència a contractar aquests artistes pels Països Catalans. Creus que canviaran les coses?

Lleida és un lloc petit però amb un talent molt gran. El que passa és que, sovint, per la manca de recursos a Terraferma, o per la poca aposta que es fa pels ponentins des de Barcelona, se n'obliden i, fins i tot, assumim el nostre rol d'oblidats. Vulguis o no, Lleida queda molt lluny d'on es talla el bacallà i, a més, no tenim massa referents per saber com fer les coses. Hi ha grups i artistes consolidats (**Koers, Renaldo & Clara, Elane**, etc.), però són casos aïllats que sovint han fet els primers passos a Barcelona i, després, si volen, ja s'estableixen a terres lleidatanes. I això fa que els artistes d'aquí anem més perduts que un barb en un rostoll. Ningú ens explica com es fa! Jo, per exemple, vaig començar a aprendre com funcionava tot quan em vaig mudar a Barna: aquí es mouen moltes tendències, artistes i oportunitats, i aprens com funciona la indústria. Estaria bé que des de la comtal es comencés a mirar més què passa a Lleida. Com va passar fa uns anys a Espanya amb els canaris. Som exòtics: el Far West català. I molem molt.